

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/122/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4122200512
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4122200512.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej–Polákovej, v spore žalobkyne: A. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. XXX/XX, D., zast. JUDr. Janou Kubáňovou, advokátkou, Cintorínska 5, Nitra, proti žalovaným: 1. E. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XXX/XX, D., zast. JUDr. Pavlom Gráčikom, advokátom, Farská 40, Nitra, 2. KOOOPERATÍVA poisťovňa, a. s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, zast. JUDr. Danuša Tichá s. r. o., so sídlom Nám. Martina Benku 6, Bratislava, IČO: 52 058 310, o zaplatenie nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 26. septembra 2023 č. k. 36C/2/2022-254 takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Žalovaným v 1. a 2. rade sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 18 000,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného (I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (II.). Súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100% s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného (III.). Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 11, § 13 ods. 1, 2, 3, § 16, § 112 ods. 1, § 415, § 420 ods. 1, § 420, § 441 Občianskeho zákonníka, § 193 veta tretia CSP, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. v platnom znení o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, § 8 ods. 1 pred bodkočiarkou zák. č. 8/2009 Z. z., § 4 ods. 1 veta prvá nariadenia vlády č. 554/2006 Z. z. o povinnom používaní bezpečnostných pásov detských zadržiavacích zariadení vo vozidlách určitých kategórií a žalobkyni priznal sumu 18 000,- eur a vo zvyšnej časti nárok žalobkyne zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255, § 262 ods. 1, 2 CSP a žalobkyni priznal voči žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie a domáhala sa priznania sumy 100 000,- eur titulom nemajetkovej ujmy.

3. Podaním zo dňa 02. 11. 2023 žalobkyňa súdu oznámila, že v súlade s postojom žalovaného v 1. a 2. rade berie odvolanie v celom rozsahu späť.

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie konanie je potrebné podľa § 369 ods. 3 CSP zastaviť, nakoľko došlo k späťvzatiu odvolania skôr, ako o ňom bolo rozhodnuté odvolacím súdom.

5. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala od žalovaných v 1. a 2. rade zaplataenia spoločne a nerozdielne nemajetkovej ujmy 100 000,- eur. Rozsudkom zo dňa 6. septembra 2022 č. k. 36C/2/2022-120 súd prvej inštancie uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne žalobkyni titulom náhrady nemajetkovej ujmy sumu 30 000,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného (I.). Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol (II.). Súd priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 % s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného (III.). Proti tomuto rozsudku podali žalobkyňa a žalovaní v 1. a 2. rade odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 29. júna 2023 č. k. 9Co/6/2023-187 tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom, proti ktorému podala žalobkyňa odvolanie, ktoré následne vzala späť.

6. Podľa § 369 ods. 1 CSP dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

7. Podľa § 369 ods. 2 CSP ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

8. Podľa § 369 ods. 3 CSP ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

9. Späťvzatie odvolania je dispozitívnym úkonom tej strany sporu, ktorá ho podala. Zákon teda priznáva odvolateľovi právo disponovať odvolacím konaním, kým o podanom odvolaní nebolo rozhodnuté. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, súd bez ďalšieho konania zastaví, teda nerozhoduje o pripustení, či nepripustení späťvzatia odvolania, ale priamo odvolacie konanie zastavuje bez toho, aby skúmal dôvod späťvzatia odvolania. Navyiac, ak odvolateľ vezme podané odvolanie späť, stráca tým odvolateľ možnosť znovu podať odvolanie, rovnako ako stráca možnosť odvolať späťvzatie odvolania. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa ako odvolateľka vzala svoje odvolanie späť skôr ako o ňom odvolací súd rozhodol, odvolací súd odvolacie konanie zastavil podľa § 369 ods. 3 CSP.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP, a keďže žalobkyňa vzala odvolanie späť bez uvedenia dôvodu, platí, že zavinila zastavenie odvolacieho konania, avšak žalovaným v 1. a 2. rade žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že žalovaným v 1. a 2. rade sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva. Odvolací súd síce v zmysle ustanovenia § 262 ods. 1 CSP mal rozhodovať len o nároku na náhradu trov konania, ale keďže v takom prípade by o výške náhrady trov konania po právoplatnosti rozhodnutia musel rozhodovať podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie, aj keď už v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo zrejmé, že žalovaným žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto v záujme, aby bola vec čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá v zmysle čl. 17 CSP rozhodol, že žalovaným v 1. a 2. rade sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).